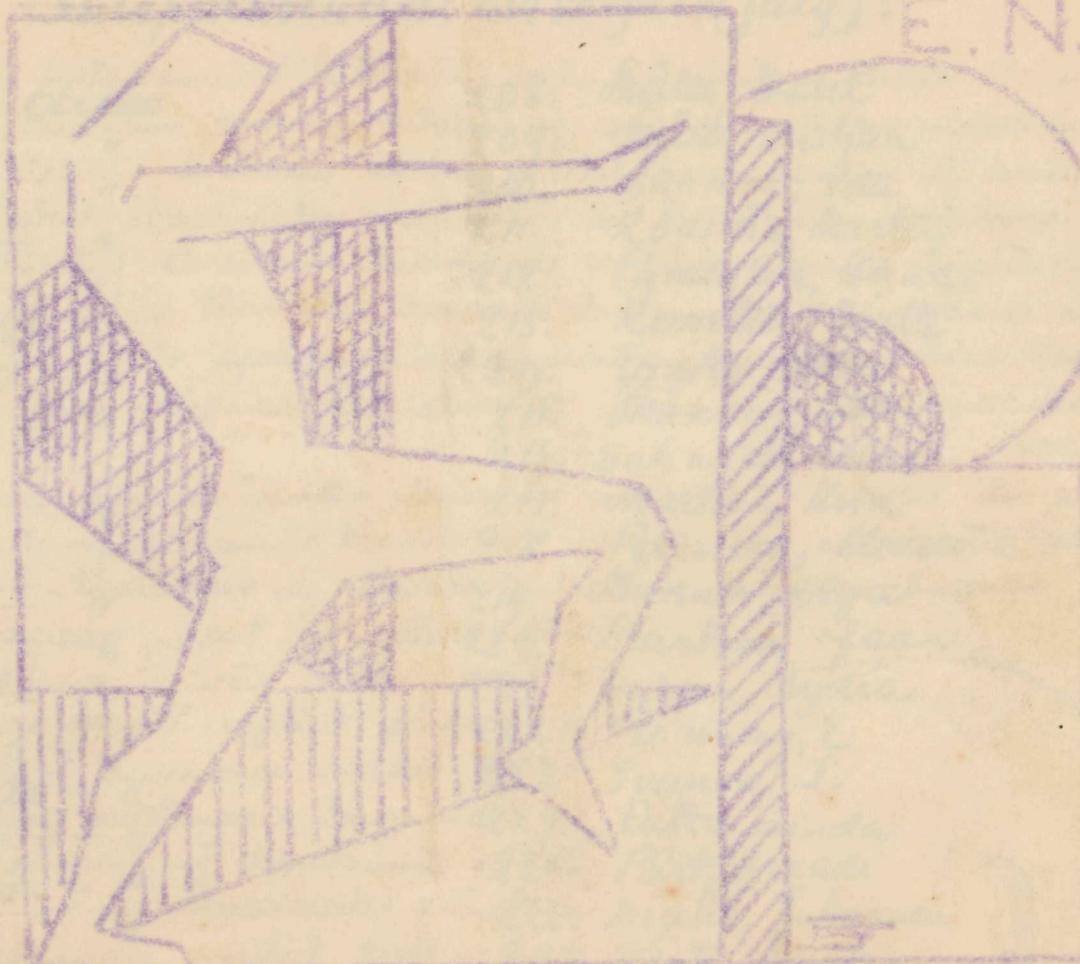

B
A
R
T

22.VII.1921
TUGDUL

Mälli on enillinen ilo avustamme tästä työ-
konsultamme tervehtia Suomen Opiskelijan Nuorison Raittiu-
liiton sientä herra Löfgrenin, joka on saapunut tänä aamuna
jubileemme.

Seitsemän Nuorison Raittiuoliolla on jo alusta lähtien
oleut hyvin lähtöön suhteet ja korkeudet S.O.N.Ri :on kanssa.
Itse osiassa omien seitsemän Nuorison raittiuoliise saamut paljon
herätystä Suomen Opiskelijan Nuorison Raittiuoliolta, jotka
ovat ollut t.N.R.S:llä todellisesti eikuvasti jo van pereh-
tämisen aikana.

Eetu Nooroo Kansusleht.

Suvipidustustest osa võtjaid (järg):

160.	Hulff, Leo	- Otepää	208.	Shäffe, Axel
161.	Saar, Elmar	- "	209.	Mällo, Kristjan
162.	Ull, Herbert	- "	210.	Kanning, Toda
163.	Käärik, Jaan	- "	211.	Kvasnik, Marta
164.	Adamson, Ella	- "	212.	Pandalon, Anna
165.	Luksepp, Anastasia	- "	213.	Karolin, Karoline
166.	Aidron, Alax.	- "	214.	Ernits, Kella
167.	Zastrov, Otto	- "	215.	Makkas, Ella
168.	Hulff, Emil	- "	216.	Schmidt, Edvare
169.	Hulff, Alli	- "	217.	Martson, Anna
170.	Ott, Neera	- "	218.	Fedorovsky, Aleksei
171.	Ritt, Ella	- "	219.	Munner, Olga
172.	Parun, Nikolai	- "	220.	Martson, Jaan
173.	Hulff, Albert	- "	221.	Eriksen, Lydia
174.	Tämm, Endla	- "	222.	Florinsky, E.
175.	Raudsepp, Nedea	- "	223.	Ivanov, S.
176.	Zastrov, Marta	- "	224.	Puttas, Linda
177.	Adamson, Leida	- "	225.	Pärt, Arkadi
178.	Jacq, Eesa	- "	226.	kruus, Johanna
179.	Makkas, Juhnulla	- "	227.	Ärito, Anna
180.	Soova, Johannes	- "	228.	Saar, Georg
181.	Kulberg, Arnold	- "	229.	Laarman, Leili
182.	Heiderman, Marg	- "	230.	Lohtmus, Jaan
183.	Ernits, Leopold	- "	231.	Sader, Philipp
184.	Rägastie, Robert	- "	232.	Pau, Arnold
185.	Ferchen, Leida	- "	233.	Leoke, Jaan
186.	Baumann, Helmi	- Tartu	234.	Nõu, Vladimir
187.	Suubi, Hellelula	- "	235.	Kranfleld, Jaan
188.	Saar, Früda	- "	236.	Ernits, Hillem
189.	Kuisel, Arnold	- "	237.	Tides, Melanie
190.	Käärik, Endel	- "	238.	Kreiswald, Anna
191.	Parts, Elli	- "	239.	Mihkelson, Evald
192.	Kask, Salme	- "	240.	Odraas, Hugo
193.	Peterson, Nadeje	- "	241.	Illisson, Leo
194.	Kuik, Benita	- "	242.	Medikas, Hilja
195.	Küüs, Kino	- "	243.	Jaanma, Nikolai
196.	Kotkas, Arnold	- "	244.	Freacle, Karl
197.	Kimmel, Järi	- "	245.	Neuman, Johannes
198.	Peterson, Ernst	- "	246.	Keiner, Südde
199.	Lippus, Hugo	- "	247.	Tall, Irene
200.	Punge, Alfred	- "	248.	Sümon, Agate
	201.			
201.	Kramp, Rudolf		249.	Petersell, Salme
202.	Veitman, Valter		250.	Heeshaar, Mari
203.	Karolin, Hermann		251.	Reedi, Küilda
204.	Pähn, Edmar		252.	Pellai, Celesta
205.	Abil, Helle		253.	Mandel, Juvelies
206.	daans, Elisabeth		254.	Kilp, Visner
207.	Jakobson, Ada		255.	Cörts, Georg
	208.			
	209.			
	210.			
	211.			
	212.			
	213.			
	214.			
	215.			
	216.			
	217.			
	218.			
	219.			
	220.			
	221.			
	222.			
	223.			
	224.			
	225.			
	226.			
	227.			
	228.			
	229.			
	230.			
	231.			
	232.			
	233.			
	234.			
	235.			
	236.			
	237.			
	238.			
	239.			
	240.			
	241.			
	242.			
	243.			
	244.			
	245.			
	246.			
	247.			
	248.			
	249.			
	250.			
	251.			
	252.			
	253.			
	254.			
	255.			
	256.			

Järgneb.

Pärduvitsani laulud.
(Pärnupäeval, 29 juunil, kells 11 pööral.)

I. Küsil: P. 300.

1. Kuu õla, vaim ja mõte,
Vaimuine taimust,
Tõut harjuist valgi ette.
Uue ilus hülgades.
Kaim and ebatulinda juurde
Taimure kallastle —
Sed, os önretäiusi
Süda hingat seoses.
2. Hallid clamure vaimud
Hoidu töusel lähedusad,
Vana kõik on mööda läinud,
Uued candleid kõlavad,
Päritia vabaks tiita saanud,
Looga vaimuorur läimed,
Lootus, rahu, võim ja õnn
Hingepõhjas töusmat on.
3. Kevad hülgat, ilu liigub
Uue ilu sääraga,
Rõõmulaistel tema liigub
Lillelõhnas mureta,
Kohisedes on ca mule
Vaimukavad tõunud jälle,
Liugid latti - avare,
Minu nida, vaimule!

II. Küsil: P. 324.

1. Jeesus, minu calju,
Hiisatusi palju
On mu elutul.
Jööndue mulle lisa,
Vastu seisma vira
On siis minu mäl.
Siinuga
Süs võidak ma
Pata seured ravalused
Ja ta mullitund.
2. Jeesus, minu Tugi,
Sa võid väsimugi
Põha tugivaks.
Anna arnut suurust,
Et mind Sinu juuret
Ilm ei esitaks.
Heldusse
Muid aidates
Mime usul' cindlust anna,
Koolt mu est Sa eahva.
3. Jeesus, minu päice,
Kui sa oma lääte
Heidad hingave,
Etu uus siis läätab,
Kõik, mis hea, ärevad,
Igusab euvade,
Raob õõ
Ja algab töö,
Mis on heasmeelus sulle,
Önristuses mulle.

III. Küsil: P. 270.

1. Ei carda rei, kui ka tügiks maa
Ja mäed soijunid.
Ei ära huccata mid euge sata,
Kui eöis ca vajuerid!
Etsa vägev zäsi
Ja icca meiega
Ja tema joud ei väri,
Ja ilmavõitmata.
2. Pä meie varjupais ja tugivus
On eöige häda sus,
Das' mässata seit kõrgas, sügavas,
Püs tulgu merevas —
Me jääme cindlast ouisma,
Kui eöis ca hävinel!
Muid sumal võtab hoida,
Kui häda ligireb!

Ühisteguruse üksika (järg)

Moodsa aja ühisteguruse liikumine on muu-de laps, nitsasteks augade saavutis. Kuna mere o-lusid ei saa piidada laheelaliks, siis peab neile eriti ergutama noori sellele viisimusele lähe-dale astuma.

Noorte ülesanne on muuta tuleviku da-pri-
gust paremaks. See saaks suurtõde hinnatõde ühi-tegurusevõjale tööle koondunisega. Ühisteguruse ehit
peab olema teiste kulte uamise võimalustega ka-a-tamine ja olukorra loomine, millel tegutsev annab soo-paigu, kui ta võtab. Korrigeerades ilus peab erinene-andma eriskorraltele sama paigu, kui ühiskond annab temale. Ühisteguruses leibas isik, et enda hääks töödumiseks teostab ta ka teiste huvides. Igal ühesikul on uus aleline huvit, kõik teenivad tuli-kuid. Ilus teenib kõiki.

Ühisteguruse mõte on isekorda eitavaine. Inimesed koonduvad, et ühiseilt valmistada rohkem ja paremalt aju, kui see oleks võimalik üksikult. Sella juures tekib arusaamme segulust ja vastastikkuustest huvidest ja leitakse et ühiselt kaasnimistega töötataas kõikide kasus.

Moodsa aja teguruseorganisatsiooni moodus sõnalult, et proovibertjad, vablitjad ja pagajad ja erinimed gruppi-disse ja omavahelises võttes, püütakse tarotajaatelt saada vahem kasu. Tarotaja publik on suur organisatsiomate mass, kes praegu ei keegute midagi, aga kes võib suuda võtgevus.

"Ostjad hoolitsegu ise enda eest," ütlevad öri-mihed. See mõte saab tarotajatele töökraus tema enda huvides organiseringuseks.

Peas uuduma ühiskonnale uord, mõnes inimedes on vastelis ühiskonnaaga. Peab tulema aeg, mil iga ühesik sisas puab uuesti aetavaa kõsimuse: "Valmistan ma häid aja? Õpetan ma hääd? Künnan ja õestan ma möttiga, et tarotaja saaks täidetud. Rahuldamad palandud kaudjal, vaimistavad uad tenuid röömis? On mu lõõ-mine hõitaja huvides. Üksa peab valameesse hiliselt tesi huvidest. Iseloomed huvit puak vaudumaa üle kaasini eest huvides, et neader huvit vaudumist üle tema häcius.

Ühistegurus tahab kaotada isiklike mõtt. Väijevi idu inimeste vastastikusse abi ülesimust, pehmendat läbi ain teravusi ja mündas paremaks üksleisse sektimist.

Kui mere ühistegelises liikumises leidub puudus ja väärini tem, siis ei ole nad tekinud täistemist, vaid jahivatset isikutest. Selle raam on noorte ülesanne samala hääden ühistegelasteas ja onda üle loon mere ühistegelise liikumisen paremalt tegelasi. See ülesanne on suu-põrt suur ja ilus, et sellist matusab rääkida kõesoleva suvapäe-nihul. Ühistegelise liikumine vojas teadruue ühistegurusest ois-hustatud ja seda idud enes vundvatu ühistegelasi. Tõõ on suur ja sajub tõõlegi ja. Ainult näed välyg!

Besti Noorsoo Karusklüdu Suurpäevade
toimkonnale saabunud telegramm

Jõotan parimaid tervitusi Noorsoo Suurpäevade
toimkonnale ja soovia palja eba Teie ühestest karüllteist
karüüge, öitsäge, elage õnnes ja ammutage ötsivat
võidust uut jõuda üleskutvaraas tööks.

Huumerson
Kärdla- ja Sotsiaalministeerium

Kaheksa täiselt, et seikord põan ilma jäätma sellest
raamatuist otsendust, mida osoott besti Noorsoo suurpäevade
kooskutulevusest mullt alati paesund. Soovia, et teie seoseslaua
sõuripäeva tööm oleks nii segamatu ja ülemuelik, et selle
väljendiseid vastasid üsagi nii kaug rahemaa lähedal.

J. Blango

Vinni, 16. juuni 1930.

Besti Noorsoo Karusklüdu Suurpäevade toim-
konna poolt saadetud telegramm

Härra Riigivanem
Tallinna

lam & tervita Teile besti Noorsoo Karusklüdu
suurpäev silt.

Härra Kärdla- ja Sotsiaalministeerium

Tallinna

Täname Teid riigivalitsude tervitustele uut norg soovimust,
et kontakt meie ja Teie vahel aina tihenev.

Besti Noorsoo Karusklüdu suurpäevalaud.

Kesk tund
Vastutab eni kust
midagi. Vastutab
ole.

Bundel N. 190
Suurpäev mäss ja vast-
tundlik. Töötavate
vastutab eni kust
midagi. Vastutab
ole.

E. M. Bundel pilser, Johannes Ettman, Kert Kire, Artur Neil,
Mandi Jaro, Adalbert Toom, Peteri Taher

mituse idealoojast ja märes mueldi, et noored tul-
le rütmistuse järelle röömbosrid. Ja mäni tõnes,
ees ruskel ei ole, tahab lihtsalt, et noored temu
või tema perekonna järelle sammunisid.

Ja vaata mu mõtiskelu-

sid töendas see, et vaban-
ma valla ajalhe "Kagast"
kuni "Rahva-Sõnani",
nad kõne mittevast, eis
organiseerida noori enese
volda. Kirke, kaobslüüt,
resulahed, partid ja era-
konnad valmuvad igas
noorte ettevõttis kultu-
selgusele jända missu-
guse metsusega juhid
lääb en, kui ei valmuis
klöps veroni. Jaagu tu-
num, aga vaimu me väest
ei anna. Aga mina Peeter
Piiekäär, ei kutsu teid mit-
te enese perra vaid ütlen
jääge eristele truuves maa-

da kui jasob jai Rahelile truuves.

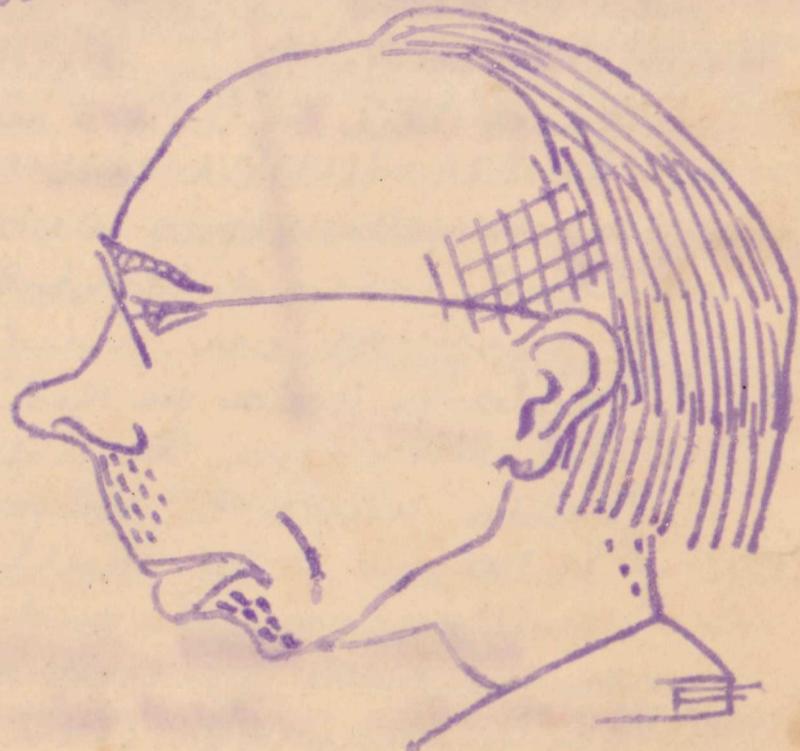
Agä mina Peeter Piiekäär, viidan kõrvi neid
Reslimeistreid ja Koolimehi, kes noontelei elu õiguse
annavad, omad partid ja huvid kõrvalle jätkavad
ja noori Täes ja Vaimus lindid leida artavad.
Nemad lõevad tuluriken põlevete nimel tööd, üle-
päras tugev käeprogistus nende Peeter Piiekäärilt
mäigi noorte vaa.

P.P.

"Kartsumdi" krimetustelt surim tänu kaastöölisse-
le nähtud vava ja abi eest.

Tarmetus.

Tarmetus: Endel Elsen, Johannes Tihman, Gerda Kivik,
Ivan Miel, Manni Sarr, Adalbert Toom, Elmar Vaher.

August Orni - noorteja noor
ja vanadega vanas, üle peab
end korduvan.

süa üleviigutada vole, kes pääst muid tulevaid.

Vastas näät töusid mitku mets ja känelesid mõttelil niida. See sõnane laager siin esole lääär laager vaid tema on saitlaaja, sest kui kajutte kultuuri perre, hüüate ppsi jumala, tervuse, kunsti ja vabaltuse ning selle pool ja teie muid puhuluisi ja enge mõningaid tui kollast on jaan laago lapsed, kes besti viinud on bioskoopisse, mille äärdt tema muidu alles maha eukleedud. Vaadake, aružad sõbrad Kassites, joud on kõrre, sest inimene on niida kui kehepesu kate, et küta ja jooda ja kui auru rüllalt, siis pa-e kõi hõikama laudu. Nüü ka teigas koagu-jändu, harkare hüppama, poosoma, lidi-nd ja rebima, kütte kultuur sämbrit ka järelle. Sest mitteks hajutada end mäistunes ja proovida tõrku, kui meie esirad metsoninred enge pi-lasid vältusi kainaga. Aüstage oma esivanemaid, ärgu tegurelegem vendest eure ajaloolistest.

Lu vasta noori lähes üle juba palju vende kolda sest. Omenina tõukas tagant ja laagri lõpuksid tömbaid ei ole.

Lu vaata kiesel päeval kultuur mina veel enam näitsinatseid väimest, kes kiusavad vaid, kallid noori Kassites, nii kui seda sääre-makko kultuur illore kunst juba tegi. Ille maahha päälinnas Revalis on footumise kultuur alustatud hulg noorimelki ja näitssivuid tegema salatari übrustamisi selle tünaauringa(kunstiga) mis on hinnborgu kõvaau. Ja see sõprus on tulnud eile sellist, et neist noortest inimestest ei saada auru ja kultuurse eride olevatmis, kus nad takad tegurist teha eesiga ja leida eestle roht maa-omas.

Ja mina Peter Pikkjahr mõllu mõllu edasi niida: Noos li saa vanad auru noortest, kuigi nad tahitvat omeligi saada? **Vastus:** Sellipärest ei vanad tahavad noori eestle järelle kiskuda. Sest ega vanad ei mingis ühisandreas riühmutes ja emab vastas üh-

Eesti Noorsoo Harjusulüütu suvipealile!

Palun Tüd. Soome kaavõitlyjate ja minu enda nimel
vastu võtta südamlikum tänu mille osakeseasud sõpruse
ja lähelepanedikress eest neil suvipealustusil. Uuen, et Ees-
ti ja Soome vastastikusid ohted ja eriti võimas
ücoleisemõistmine nende maade noorougude keskel saab
aast-aastalt kindlanaasi ja aronenumaks. Nende maade
noor iseseisovus veda nõutki. Soovi parimat ponda-
mineku üldsele püüdele sõrge esindagi daevutamiseks:
alkoholivabat varset Eestit!

Harry döfgen.

Suvipäevit nimistupad

257.	Stalep, Karl. Kavastu	288.	Iaer, Oino	Tartu
258.	Hull, August	289.	Veber, Arnold	"
259.	Küberg, Johannes. Sangaste	290.	Patarep, Valderio	"
260.	Vaher, August.	291.	Pets, Arnold.	Värska
261.	Xaha, Jacob. Vataghuse	292.	Hull, K.-J.	
262.	Lubk, Artur. Toimur	293.	- - Edward	Ula
263.	Handas, Alide. Saare	294.	Hein, Otto. Kolga	- - -
264.	Pälz, Terja. Hambja	295.	Fahr, August	Tartu
265.	Jagomägi, Gerhard. Kuremaa	296.	Neil, Artur.	Vast. mislepa
266.	Mednis, Victor. Koeru	297.	Sant, Mandry	Niinamäe
267.	Sauga, Ogatke. Tappi	298.	- - Henn	- - - - -
268.	Anton, Ilmar. Võnnu	299.	Saarmann, Linda	Pääjärve
269.	Kramp, Rudolf. Valguta	300.	Mihkelson, Mihkel.	Tallinn
270.	Tölp, Juhani. Tartu	301.	Hermann, August.	Ülepää
271.	Rümer, Arnold	302.	Hilberg, Jaan.	Tartu
272.	Kuutrus, Bernhard	303.	Jändja, Elmas.	Suudjärve
273.	Hilberg, Heinrich.			
274.	Mäels, Bernhard			
275.	- - - Helmri			
276.	Hine, Anna			
277.	Kuljas, Eduard			
278.	Told, Peeter			
279.	Himmi, Juri			
280.	Kuljas, Alvine			
281.	Tönnisson, Maria			
282.	Uunne, Lydia			
283.	" , Karl			
284.	Hirt, Irene			
285.	Tarn, Hugo			
286.	Körner, Agnes			

56 pp.

Tulekõne

Värs kordla aastas on mõl kombeks jatuvata igivanadeest aegadest aeg-
est parituid tulekultust. Jõulux suutame nad - küünlad kuuse otsas.
Need on väinased tuled - aga seda suurem on nol tähenedes. Need on
taloise põöripeäva omad - nad on märgikes, et siit pääle algab loo-
luski valgus nus vördekuur. Täist tulepida pidava meie esirauanad
ja peame misagi jaanipäeval, suivel põöripeäval. See on väli se
valguse suuri ma võida puhul. Ja omeli ühtlasi ajas, nus pääle
algab selle nus allakäik. Jah, mitte üks surve algust ei prühitse
me tänas vaid ka üngise algust. Mitte ainult rõõmu, vaid ka mure
produ. Honnu on juba paev lühem, õi pikem. Seda enam olevik
rõõmustab, seda enam tulevik sibub masendama, sellest tradlikku
vastu. „Mäe otsa jõudes algab alla tee!“ Ja samuti, nii omelik kui
see kuuldatub - on lugu ka misega, eriti muid just oma läisinka
jõudnud ja jõudvate noortega. Need, kes juba sellest momendist üle
jõudnud, need teavad: ka sinu lähenevad siit pääle paevad ja tõka
enam pikenevad ööd. Keha läiskasvu sättevõdmisega algab sellise para-
tamatu seisak. Teatav tūmenemine on sellega koos, paratamata
juba fisioloogiliselt. Vasturõtu värskus nõrked, undusi näeme aast-
aastalt ikka vähem. Ja rämused, raskused arna kasvavad. Läpp on
võigil teada: see on vanades, prohodus, haud! „Tuge voodake elut
õnne!“ Nõos hoitatub ikka jälle kogenus. Pettumus, rasket pettumust
on sellest üleskohutet lootuste tagajärg. Salmis õnne, passiivselt saata-
vat õnne ei ole es! Iga paevaga, mis astume edasi, annab naastor
merle vähem, ja nõuab enam. Oma ei tule ise teda peab endale võitma!
Teda peab endas salmina kannata, nõigi salisoluude viiste. Ja si,
mis sida voimaldat, see on vaim. Keha kasv on muid valmis, ja
ikka enam jäab siis na - vaimu kasv alles algab muid. Ja see kustab
igavesti. Keraadioliile lõpeb tänas, passiivse, väga troost antava vara
idull lõpeb, surve ja üngise tragedia algab. Seda ei maksa selata -
aga mitte, et ügi tragedia on omeli kantud surmisest vördest
kangelase väimsist vördest ja selle rõõmest ja see on vörimalik
ka vörigile elutragöödiast osavõtjaile. Siinelt see vördest, kus siit
pääle kannab isenelas tuld, kes endas peituma väima energia oskab
vabastada, nagu vabaneb sinu tules puude pindetud energia. Õppige
tundma rõõmu mitte üksi õnne vasturõtust, vaid veel enam pügutust,
rõõmu oma elutakte vörimalnult täielikust enesetõstusest - see on aruus,
mis aidab mõd üle siit pääle pikenevate ööde! Puhka inimuse
pukta tahte, isegi surma viiva tahte enesetõstus - see on isik!
Tego on isik, mitte vastuvõtt! Tuli on isik, pubas tuli, igt tule rõõm,
selle aruus tesi! Ja selle rõõmu kultus on, arvan, millega ilmestame ne
selle liikumise, karokusliikumise, mille säes oma spetsiaalsust meie
voorustikku! Min teame: meie mõistetud varskus ei ole aruult negatiivne,
võbras keeld, vara see on, see olgu positiivne varskuskultuur! Tellone elu on vörimalik
aruult tule elua, sellise eluteadega, mis kõrgeimaks väärtuseks ja
rõõmu andjaks peab just marnituna pingutavat veidu enesetõstust.
Igavese massu vasta olevat maailma ja igavese püüdes parandada
sedu maailma - siis on ta omeli igavese kooskõlas elu põhijõududega,

alates ühtedevahelisest prometessikult karsse vartu mässava, võitleva, loora
ilmaga, mõnet and uda viimast sise õluahelus väi jumalaks. Tuli on
selts röömu nimbool, siest välja noolao vabaneva energiia, valguse ja
võorituse levitaja! Puhka tule jumalusteks rõiksime nimetatagi oma
röömu kultust! Tule, mis on kõige kosmiline nimboole, sest ürg-
jõust mis kannat kogu loodust, kas perdetult või avaloalt! Jah, jumaladase
ond, tuli, meie vend, meie isa, meie laps, meie iu! Jumalade ond,
venel tuli - tule meissegi üle! jäät põllava ka moisse! Seda on palunud
kõik meie üüridategi valguspaeade olemasolad. Kristliku Tahete, Jumala-
tahete meie valitseraaks tegemist on igal aast - omal väsil - meie eelseid kirika-
stetanaded. Puhka duarmastuse ja endaandmine Tahete - ees see lõpuks ole
kristlike üdi. Spordi varma, jõuge Tahete, ülevoorlava pingutus, röömu vaimu
oleme soovitanud, ja soovindatud oma cilveis könelustes spordi üle. Tule vaim,
se on ka õige spordi vaim, puhas tegu ja valgus ta enda päärost!
Noorsooliumiini, inimiva noorsogi kui juba vaimu inimese inimestest
ihluslike läinavis eilekandelei noorsooliumise puhul. Ja Hegeli absolu-
tuustest varauust, ainet valitsaast tulust köneldi ühis tegevuse ja
muude puhtraktelistega ülesannete puhul. Linul, vend tul, vend
endast-leksiv rööm olgu pühendat meil elu siit pääle!
Yllést vändet leegitõega ja püsiga hele meie võitlus ja töö,
ikka enam helened ka all akapeva pääva! Väljendagu röömu
varma, sellise röömu elutunnit, suuri ameeriklaste, jou ja röömu
lauloku W. Whitmani sõnad: „Niud lõpuks, trompetlast! alusta
laulu, mis kõigem kui endised kõik!

Laula mu brangle, uueks loo häätuv ta Tahete ja ta lootus:
Kõrvula nörka mu usku - see ette suur tulivisupilt!
Ja ette arhuis anna, nii ühtlasi täitumisrööm!
Si, viimsete kõiguste röömu, juubeldao laul!
Onam kui maine joud perduv see lootus on,
Võidumaa! Vabadus! Viimaks on inime võitja!
Himmad aiwalla Jumalalle, kies moodustus kõigist inimestest-Rööm!
Uus, valgus mesti siindud töög! Täiuslik ilus! Rööm!
Ahehed ju naised täis tarkust, süntast ju terost! Rööm!
Helged, naerrad pidud täis kirgast röömu!
Otaas on stola ja hõda ja kannatas koik! Pakkest
puhastab maa!

Si miskit jäänd üle kui röömu!
Täis orkester on röömu! ja õha ja täis röömu!
Röömu vabadus, inimluses, armus!
Röömu elu äärmine intensiteed ja töus uluses!
Küllalt et olla! Küllalt et hoagata!
Röömu! Röömu! Röömu igalpool!

vedele siageda antud

See oli kord ... aastal 1930 pärast
ristlikku ajaavamise algust, paar päeva en-
ne ja paar pärast suist pöörupäeva et anti
tuba täivalikusse ja sõmaerkeinde Võrmude
soolt kõrgeku tulla noorhel otepää mäges-
ikku oma südame kultsumiste perra, et me-
ed vörkes pärast seda, kui nemad pikkelt
tud vahvandud oma aju ja läpikes igaveses osa-
sannises olid sõjalise õppusega, tunda ka
atkese sega endid eoste keskel, kineksal-
nesest ja pestsonatset maastmasti ning edu-
lada kõlblike mängi. Vaata, siis nägn mi-
na, Peeter Pekesäär, sùa kokkutulemustina hulve
noori, kes võtsid oma pähe kõki sellestnatse ma-
ma kiusmisi religioonist kuni noorsoolikumi-
ni ellore jumalast kuni koolipoisoni ja elasid kaa-
rigele elavas sõnastumises, vahel kõndimises
kätteplaginas. Aga sõsmane laager ei chud
enesest mitte suli niida kui oli see vanas-
s.o. enne ja härrast Vabahussöda. Sellepäriast vöt-
w mina, Peeter Pekesäär, selle kiusmuse enda sù-
nesse ja mõllon õmas sainus: „Mees ei ole teid
te nii kui vääski, varecid, sõpelgaid või muud
vat loodust, mikes on kiusvanud tiiu nüigid ja nattad
ihesess jäändud nende ringide radarad?

Mina tegi omad mieded lahti
andja kui kaupmees avab hammis-
ul oma põue, et parua tähele
andma kontuluid ja leida üles
se Kurielajas, kes teid ära söob
ja tallab, et iga kokkutulemuse
pärelt teid peki-peki jäät vähe-
maaks.

Ja kui mina niida istunis
mõllon varasel vooruseks tissit
ühes mungakeres, siis nägn n
pa paru tahel järgmist, mida tahan

V. Jentsos - Pühajärve laskuvee
laijute ja lundile „Minimägede“
kõrvõmas valtsaja.